

עלון קיבוץ מצר

יולי 2011 ★ תמוז תשע"א

בעלון?!

מה

נושא הקליטה במצר משתלב יפה מאד במהפיכה החברתית המתחוללת בארץ. או אולי הפוך? המאמר של "פורום הצעירים" בעלון הקודם העלה על פני השטח את התהיות בנושא: חלק מהקוראים אמנם רטנו על הסגנון, חלק על כך שהמאמר לא היה חתום אבל רובם ככולם מסכימים שצריך להתחיל לזוז... ובעלון זו הם כבר "הצעירים הסוערים". עוד בעלון - מנהלת הקהילה מדווחת על הנעשה במצר, יסמין על הנעשה בחינוך, אדם מספר על צמחי המרפא, אודי מדווח על הנעשה במפחמות, אה'רלה מביע דיעה ופסי מעלה זכרונות....

גלגל הקליטה

אז רגע בנים סובבו חזרה
אמרנו לכם שהקיבוץ השתנה?
ננסה לחדד לכם את התמונה
ונראה מה עושים בשביל מדינה

מגרשים נחלק כמעט במתנה
נעשה תוכנית ונגיש בקשה
כל השאר לפי חוקי ההפרטה
תפתחו ותבנו, תרכשו מניה

ומסלול אפשרי לקשי החלטה
אולי גם נבנה שכונה להשכרה
בתיים לא גדולים עם פוטנציאל הרחבה
בשכירות חודשית שיניבו תשואה

וקושן יעמוד לזכות השוכר
שתוקפו יחל עם הפיכתו לחבר
ירכוש מניה ישלם ההפרש
ואולי עוד יספיק לקפה של חמש.

לפני פחות או יותר שנה
החלטנו להניע את נושא הקליטה.
עשינו חוגים חיממנו אוירה
עסקנו בזהות ולא נגענו בליבה.

בשער של מצר שיירה ארוכה,
רכבים עמוסים לעייפה,
מנועים פועלים כבר שעות וימים
וגם שבועות חודשים ושנים.

החניה עמוסה הרכבים בה צפופים
וכמעט אין רכבים יוצאים
אז בואו בנים סובבו לאחור
יש מקום בברקאי ואולי במאור

במצר שוב תקום ועדה
היא תעסוק בכול ואולי גם בקליטה
הדבר ייקח זמן נחמם אוירה
נגבש זהות ונגדיר מטרה

שמוליק שצ'ופק

סקירת מנהלת הקהילה ★ אירית פואה

כשאומרים לי שמש,
אני חושב הנה ביתי
זזה מזכיר לי את הלהט והרוך
זזה מזכיר לי את הקיץ הארוך
במחוז מולדתי.
כשאומרים לי שמש,
אני יכול לחשוב על אהבה.
כשאומרים לי קשת,
אני יכול לחשוב על אהבה.
כשאומרים לי סלע,
אני חושב על אמונה.....

זה הוא חלק משירה של רחל שפירא "כשאומרים לי שמש" ואנו כבר בשיאו של הקיץ עם הרבה, הרבה שמש כלומר לפי השיר אנו יכולים לחשוב על הרבה אהבה.
ואולי לא רק לחשוב!?
בימים אלו החלה את עבודתה הנהלת הקהילה החדשה.
נאחל לה כולנו הצלחה בעשייה מכיוון שהצלחתה היא הצלחת כולנו.
ניתן לפנות לחברי הנהלת הקהילה בנושאים שונים רצוי לפרגן וגם להעביר משוב בכדי שנוכל ביחד לקדם את הנושאים החשובים לכלל הקהילה.
הנושאים העיקריים שדנו בהם בשתי הישיבות הראשונות:

★ דרכי עבודה:

- תיבנה תוכנית עבודה רב שנתית וכן תוכנית עבודה שנתית של הנהלת הקהילה.
- תוכן הישיבה יופץ לחברים בעלון (לא כולל נושאים אישיים).
- חבר שהנושא הנדון נוגע לו אישית לא ישתתף בדיון.
- באחריות הצוות כולו העלאת נושאים לדיון.
- יהיה צורך בזמן הקרוב לגשר בנושאים מסוימים על החודשים שחלפו ללא הנהלת קהילה.
- גמר הכנת תוכנית השקעות 2011 יסתיים באחת הישיבות הקרובות

★ קרן השתלמות לחברים - לאחר החלטת המזכירות בנושא

הנהלת הקהילה בעד קרן השתלמות לכלל החברים העובדים. מכיוון שניתן לפתוח קרן כזו בסוף השנה על השנה כולה, תיבחן המשמעות הכספית לגבי כל פעילות מפעילויות הקהילה, לאחר בחינה של ההשלכות על תקציבי הפעילויות השונות, נקבל החלטה על היישום.

לצורך פתיחת הבית נדרשים שיפוץ והתאמה לצרכי הגיל והזמן. מערכת החינוך פנתה להנהלת הקהילה בבקשה לאשר תקציב לשיפוץ ואבזור הבית. בישיבה האחרונה של הנהלת הקהילה אושר תקציב של 160,000 ₪ לשיפוץ. מקור הכסף הוא מתוך ריווחי המפעל המועברים לקיבוץ והמיועדים לתשתיות הקהילה. מתוך הסכום שהועבר לקהילה השנה הוחלט, בדיוני תקציב 2011, על שימוש בחלק מהסכום למטרות שונות. נשאה יתרה של כ-300,000₪, מתוכה הוקצה הסכום לשיפוץ בית הילדים, ולגבי הכסף הנותר, עוד רבות התשתיות שזקוקות להשקעה ועל כך תחליט הנהלת הקהילה בפגישותיה הקרובות ובהתאם לצרכים. כמו כן נדון הנושא בהנהלת החינוך, הצורך והיכולת קיבלו תמיכה מהנהלה ויצאו לדרך.

הדיונים סביב פתיחת בית הילדים החדש עסקו הן בשאלת הצורך החינוכי והן בהיתכנות ובהצדקה הכלכלית. במצר, שמה הקהילה לעצמה את נושאי החינוך (בתוך הקיבוץ) והבריאות/רווחה כבעלי חשיבות עליונה ועדיפות וזאת מתוך מחשבה כי על מנת לקיים קהילה חזקה, אטרקטיבית ויציבה, יש להשקיע בציפור נפשם של אנשים – חינוך הילדים והבריאות שלנו. מערכת החינוך עשתה ותמשיך לעשות מאמצים לצמצום ההישענות על תקציב הקהילה וזאת ע"י מספר דרכים:

1. צמצום כוח אדם - עבודה על פי תקן (ילדים-מטפלות)
2. צמצום עלויות האוכל
3. תיקון שיטת ההנחות
4. התאמת תשלומי ההורים לעלות הריאלית של החזקת ילד בבית ילדים

צעדים אלה שנעשים בכל שנה מקרבים אותנו למטרה וכבר השנה, על פי הערכות התקציב, ניכר כי פתיחת בית הילדים לא תגרור הגדלה של תקציב החינוך ולא הגדלת הסבסוד.

"רימון" החדש, יחד עם שאר בתי הילדים וכלל המערכת, מהווים את מרכז חיינו – מזור בתי הילדים שוקק חיים, הילדים מטיילים בקיבוץ, משחקים בחצר, מתחנכים ומתפתחים. חינוך ילדנו היה מאז ומתמיד בראש סדר העדיפויות

בימים אלה החל שיפוץ והכשרת בית הילדים החדש שצפוי להיפתח בעוד כחודש וחצי – עם פתיחת שנת הלימודים. בית הילדים החדש (לשעבר המועדונית של המועצה) ייקרא "רימון", מיועד לפעוטות בשנה השנייה לחייהם ומצטרף למערך בתי הילדים של הגיל הרך.

פתיחת "רימון" מתאפשרת השנה בעקבות עליה במספר הילדים במערכת (הן ילדי קיבוץ והן ילדי חוץ). מבחינה חינוכית, מערכת הגיל הרך מחולקת ל-5 יחידות, החל מבית התינוקות ועד לגן הבוגר כשבכל יחידה נמצאים ילדים בני אותו שנתון, מלבד בגן טרום-חובה וחובה בו הילדים נמצאים יחד. חלוקה זו נקבעה בגלל הצרכים ההתפתחותיים של ילדים בגילאים השונים. צרכים שונים אלה מנתיבים עבודה שונה בכל התחומים – סדר היום, ארגון הבית והחצר, החפצים והמשחקים בבית, קביעת הצוות וכו'. לדוגמה – ילדים בשנה השנייה לחייהם נמצאים בשלב של שכלול יכולות מוטוריות ולכן צריכים מרחב המאפשר התנסויות מוטוריות מגוונות (ובטוחות) כמו מסלול ג'ימבורי, אפשרויות טיפוס והחלקה, זחילה, דחיפה, ריצה ועוד. לעומתם, ילדים בשנת החיים הרביעית עסוקים כבר במשחק דמיוני, בתהליכי חיברות, היפרדות, בניית אגו. הם צריכים מרחב וציוד המאפשר משחק דמיוני-סמלי כמו למשל פינת בובות, רופא, משק בית, תחפושות ועוד.

בעקבות ירידה שחלה בכמות הילדים בקיבוץ בעשור וחצי האחרון, הצטמצמו בתי הילדים והחלה העבודה ב-4 יחידות. העלייה במספר התינוקות הנולדים במצר (זו השנה השנייה בה צפויות 10 לידות בקיבוץ) ובמקביל המשך קליטת ילדי חוץ למערכת מאפשרות לנו הרחבה מחדש של מערך הגיל הרך.

בנוסף, בזמן האחרון מתגבר הדיון והצורך בקבלת החלטות וקידום נושא קליטת בני קיבוץ ואחרים. התרחבות הקיבוץ לה אנו מצפים תגביר את הצורך במערכת יציבה המסוגלת לקלוט את ילדי הקיבוץ ומהווה גורם משיכה עבור המעוניינים להיקלט.

★ ברכת שחיה

לאחר שהוחלט להשקיע בברכה לשם קבלת רישיון זמני לעונת הרחצה הנוכחית פעלנו רבות להשיגו.

המטרה העיקרית מעבר להתנהלות לפי תקני המדינה העדכניים הייתה אפשרות של רחצת הילדים בשעות הבוקר ללא נוכחות ההורים.

"המשוכה" הייתה בהחלט גבוהה ובזכות הנחישות של פנינה שריג אנחנו יכולים לבשר שקבלנו אישור זמני.

לאישור זה משמעויות רבות אך גם תקציביות. ההוצאות בהחלט גבוהות אף מהמתוכנן. לא נוכל לחרוג השנה ממסגרת השעות והימים של פתיחת הברכה.

בהזדמנות זו, חברים המבקשים את הברכה לאירועים פרטיים יוכלו לקיימם בהתאם לכללים, בתיאום עם פנינה ובתשלום של 50 ש" על כל שעה של האירוע. (על מנת לממן את נוכחותו של המציל – חובה!)

★ מינימרקט

לאחרונה הותקנו מצלמות בחלל המינימרקט, עקב פריצות רבות באזור.

מטרת המצלמות להרתיע ולמנוע פריצות וגנבת מצרכים וכסף. נקווה שלא יהיו כאלה.

שלנו, זהו העתיד שלנו ואני מקווה שכך נמשיך לנהוג. עם פתיחת בית הילדים החדש נשמח להזמין את הקהילה לסיור מודרך ומרגש.

לנושאים אחרים:

★ נופש ים

לאחר הרשמה ניסיונית מרשימה ובחינת המשמעויות הבנו שאנו יכולים השנה לקיים את נופש הים ללא שותפים (קיבוץ גבע), אך הקשיים צצו מכיוונים אחרים.

למרות מאמציו הרבים של דורון ליבר בדיון ודברים עם הגורמים החיצוניים (מועצות ועוד) ולמרות התמיכה והניסיון לעזרה של חברים נוספים, לא קבלנו אישור.

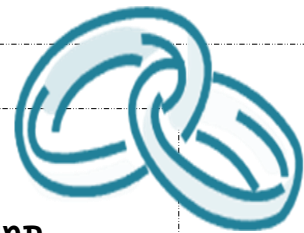
אנו לא נקיים השנה את הנוהל המבורך של נופש ים. נקווה שהמאמצים שהושקעו יעזרו לנו בשנה הבאה.

לדניז וברנרד

ולכל המשפחה

מזל טוב

עם נישואי גיל ושרון

תמי ואילן

נישאו במזל טוב

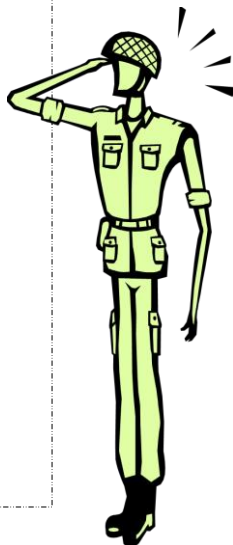
ברכות להם, ולמרי ומרקוס

ולכל המשפחה המורחבת

ברכות

לשירן מדררוט
ולרמי הופמן

עם שיחרורם מצה"ל
ואיחולי הצלחה
בחיים החדשים!!

קצת עדכונים מהצעירים הסוערים... וגם מהלא כל-כך צעירים...

אירית סקרה בצורה מעניינת ומלמדת את התהליך שעוברים קיבוצים רבים בשנים האחרונות סביב השינוי, ההפרטה והקליטה של בני חוזרים, שכונות הרחבה, הקשר למינהל ולגורמים חיצוניים מולם הקיבוץ עובד וכו'. בסוף השיחה הוחלט על הקמת צוות מצומצם ומייצג של צעירים שייפגש עם אירית באופן קבוע במטרה לדבר על הנושאים החשובים, להעלות שאלות והצעות ובכלל, להיות בקשר. נכון לעכשיו חברים בצוות מצומצם זה רז תמיר, נטע-לי סעד, ענבר עובדיה ואני (יסמין). אנחנו רואים עצמנו כשליחים ונציגים של ציבור גדול ומזמינים צעירים וחברים לפנות אלינו ולהעלות שאלות ונושאים.

אני מרגישה כי לא ניתן להתעלם מהתחושה הכללית של הצעירים בנוגע למצב של תקיעות מול הרצון לקבל תשובות מהירות וברורות. מדובר על קבוצה לא קטנה של זוגות ומשפחות צעירות, אנשים שנמצאים בעיצומה של תקופה בחיים בה הם בונים את עצמם ואת משפחתם – מתמקצעים בעבודה, מולידים ילדים ומקווים להתמקם ולהשתקע בבית נחמד. קשה לקבל החלטות לעתיד כשמסביב שורה חוסר ודאות גדול. אני גם יודעת שכרגע, אין תשובות ברורות לכל השאלות ולא ברור מתי יהיו.

כצעירים ובני קיבוץ, אנחנו רואים את עצמנו כחלק בלתי נפרד מהקיבוץ והקהילה שלנו. אנחנו רוצים להיות שותפים, גם אם לא נוכל להצביע בסוף בקלפי, הרי מדובר על העתיד שלנו ושל הקיבוץ שלנו. אכפת לנו מאוד!

יסמין צפר

בחודשיים האחרונים עלה ביתר שאת נושא הצורך של הצעירים במידע ותוכניות לגבי תהליך הקליטה במצר.

ההתארגנות כללה שיחות פורמאליות ובלתי פורמאליות בהרכבים שונים.

לפני כחודש, ב-28.6, נערכה שיחה אליה הוזמנו כל צעירי מצר (וגם כאלה שאינם צעירים אך טרם נקלטו לחברות ומעמדם עוד לא הוסדר). השיחה נערכה בחדר הישיבות עם שלומית לוטם ואירית פואה, נכחו בה ארנון עג'מי, ענבר וגיא עובדיה, הדר חורש, עמית בן-שחר, יפעת ברדיצ'בסקי, יסמין צפר, רז תמיר, ניצן תמיר, לבנה תמיר, ברק בן-עזרא ונטע-לי סעד.

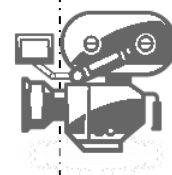
לפי דעתי, ניתן היה לחוש בבירור שהדבר העיקרי שאנחנו מחפשים הוא תשובות לשאלות רבות ומגוונות. חלק מהשאלות הן ברמה הפרקטית – איפה נגור? מתי נוכל לבנות בית? כמה יעלה בית לבניה? האם יש סיכוי לקבל בית קיים ולשפץ? מה התור לקבלת בית? מתי נתקבל לחברות? האם שני בני זוג חייבים להתקבל לחברות יחד? ועוד ועוד... יש גם שאלות עקרוניות חשובות – מה זה אומר להיות חבר במצר? לאיזו קהילה אנחנו רוצים להיקלט? מה האחריות שלי כלפי הקהילה אליה אני נקלט? ועוד ועוד...

בשיחה, שיקפה לנו שלומית את הדעה החד משמעית לגבי הרצון והנכונות הקיימים במצר לקלוט את בני הקיבוץ וחברים חדשים באופן כללי. ניכר כי אין ספק לגבי השאלה המרחפת "האם רוצים אותנו כאן בכלל?".

ברכות לגבע רונן

על זכייתו בפרס ראשון בתחרות 'דקה דרום' (לסרטים קצרים של עד 4 דקות),
על סרטו "מים מתוקים".

הסרט, המספר על ילד התקוע לבדו במדבר ועליו למצוא מים החיוניים להשרדות, זכה לתגובות חמות.

קצת חדשות מהחינוך... ★ יסמין צפר

- הנהלת החינוך התכנסה בשבוע שעבר לפגישה שנייה. בפגישה הוצגו נושאים שונים: בית הילדים החדש, עלויות האוכל במערכת החינוך, צביעה חיצונית של בתי המערכת, חידוש והחלפת מזגנים, תוכנית צוותים לתשע"ב ועוד. בפגישה הבאה של ההנהלה צפוי לקום צוות שיבצע סקר בבתי המערכת ויקבע סדרי עדיפויות לשיפוץ, הכשרה, השלמת חוסרי ציוד ועוד וכל זאת ע"מ שנוכל להביא תוכנית רב שנתית לקהילה בנוגע לתשתיות ותחזוקת מבני מערכת החינוך.
 - בית הילדים החדש – "רימון" – נמצא בעיצומו של שיפוץ בימים אלה. על הרציול והמקורות לשיפוץ תוכלו לקרוא במכתבה של מנהלת הקהילה. אני יכולה לספר שקיימת התרגשות רבה סביב פתיחת הבית שמיועד להיות פעוטון לבני שנה-שנתיים. בימים אלה אני עסוקה בעיקר בסגירת הצוותים ובהכנות לשנה הבאה המתקרבת מאוד. מבטיחה להזמין את הקיבוץ להתרשם כשהבית יהיה מוכן.
 - אם יש לכם בבית חפצים שתכננתם להיפטר מהם, אנחנו הכתובת – ספרים לילדים, משחקים וצעצועים, כלי מטבח (לא חדים ומסוכנים) שיצאו משימוש, בימבות, דברים עם גלגלים וכל מה שעולה בדעתכם, נשמח לקבל, למיין ולהשתמש. אתם מוזמנים להודיע ואנחנו נבוא לאסוף את הציוד – שירות פינוי ירוק לשימוש חוזר עד הבית!
 - החופש הגדול בעיצומו, כבר חצי עבר והילדים נהנים בחורש ובוסתן מימים של כיף. ילדי חורש ביקרו במוזיאון המדע בירושלים, בלונה פארק וטיילו בנחל השופט. חוצמזה הם הולכים לבריכה, יוצרים, שרים ורוקדים. גם בבוסתן לא נחים לרגע. הילדים נסעו לים, אירחו את ילדי חצב וכלנית כחלק מפעילות "מתן לקהילה" ליום משחקה בבוסתן, הורי וילדי בוסתן בילו באזור ירושלים בטיול הורים-ילדים המסורתי, ביקרו בסטף, מערת הנטיפים ועשו שוק במחנה יהודה. עוד לפנינו – יום הפוך, באולינג, עבודה בענפים ועוד ועוד.
 - ביום שבת, ה-20.8, מתוכננת בחברת הילדים מסיבת סוף השנה. במסיבה ייקחו חלק כל ילדי חברת הילדים, הם יופיעו בשירים וריקודים ויציגו מעברים משמעותיים – מהגן לכיתה א' (לחורש), מחורש לבוסתן ומבוסתן לנעורים. החזרות וההתארגנות למסיבה יחלו בשבוע הבא. את ההורים נעדכן בפרטים בהמשך. המסיבה תתקיים במגרש הספורט של חברת הילדים – כל הקיבוץ מוזמן!
 - אני רוצה להודות מאוד למוסדניקים ולמוסדניקיות שעוזרים לי ולצוותים בבתי הילדים בקיץ – מחליפים מטפלות שיוצאות לחופש, עוזרים למדריכי חורש ובוסתן בפעילויות גדולות ובכלל, נכונים לעבוד קשה ובמרץ. כל הכבוד! גם בענפים אחרים עובדים הנערים לאורך השנה ובחופש במיוחד – מפעל, רפת, גד"ש, מכבסה ועוד. החינוך לעבודה מגיל צעיר הוא מאבני היסוד של החברה שלנו – חברה עובדת בה התרומה לקהילה היא בעלת משמעות וערך. מקווה שנוכל להמשיך ולהעסיק את נערינו ולראות בכך חלק מהמשימה החינוכית שלנו ושלהם.
 - במועדון הנעורים שימחה וצהלה. אתמול נלחמו הנערים (בכאילו...) ברובי לייזר ברחבי הקיבוץ. עוד בחופש הנערים נוסעים לסרטים, לים, רפסודיה וטיולים, משתתפים בפעילויות של המועצה, שורצים ומבלים במועדון ומטיילים לביקתה. גב דברת (המדריך) מסיים את עבודתו החודש, הוא טס לחו"ל... גב – אין עליך! תודה רבה, מחכים לך שתחזור. בינתיים הצטרף לגב וממשיך איתנו עוד קצת שגיב סולקיס כמדריך של הנוער. שגו – תודה על ההתגייסות, המשך חופש מוצלח ומהנה.
- זהו לבינתיים, המשך קיץ נעים, דלת משרד החינוך פתוחה (כמעט) תמיד, אשמח לשמוע דעות, מחשבות ורעיונות. תהיו בריאים!

צמחים רפואיים כדרך חיים ★ אדם אכטסם

מרכיבי האלוורה פועלים יחד עם "הרופא הפנימי שלנו" – מערכת החיסון והוא תומך בפעולת מערכת העיכול, בכושר ספיגת המזון ובפליטת הפסולת וגם באיזון הויטמינים, המינרלים וחומצות האמינו בתפריט היומי שלנו.

לאחרונה יצרתי קשר עם חברת "Forever", המשווקת המובילה בארצות הברית ובעולם, בתחום תוספי מזון וטיפוח על בסיס צמח ה"אלוורה" ומוצרי כוורת, והתחלתי להתנסות במוצרים שלהם.

אני חייב לציין שאני נהנה מהם מאד ואני מרגיש שחל שיפור משמעותי אצלי מבחינה גופנית וכללית.

שני מוצרים בהם אני משתמש בקביעות הם משקה "אלוורה" המכיל: ויטמינים ומינרלים ביניהם B12 הנדיר המשקם את הסחוס בין המפרקים, ומנקה את מערכת העיכול וע"י כך משפר את מערכת החיסון הטבעי שלנו.

המוצר השני הוא "ג'ינקו פלוס" המופק מפטריית הריישי, תותי שיסנדרה ומצמח הפו-טי.

ה"ג'ינקו פלוס" מסייע להגברת זרימת הדם למוח ועל ידי כך משפר זיכרון, מקל על עייפות מנטלית וממריץ מחזור דם חלש.

קוראים המעוניינים לקבל ייעוץ ומוצרים יכולים ליצור איתי קשר, ואשמח לעזור.

מאז שהגעתי לארץ ועסקתי בחקלאות ראיתי את בני המיעוטים בכל עונה באים לשדה וקוטפים איזה שהוא ירק. חשבתי לתומי שהם עושים זאת מתוך מצוקה כספית אבל במשך הזמן הבנתי שהסיבה העיקרית היא מה שהצמחים מעניקים להם. עקב ההיכרות הארוכה שלהם (דורות) עם המקום הם מודעים לעושרה של האדמה שלנו בצמחי מרפא ומזון.

לדוגמא: - זעתר המצוי בשפע, הזוטא הלבנה (לתה) וחובזה שמהם הם עושים קציצות, החרוב המועיל כתרכיז לדרכי הנשימה ועוד....

הנושא התחיל לעניין אותי, ועם הזמן קראתי ספרים ומחקרים בנושא והתחלתי להשתמש במגוון הצמחים שבסביבה לשיכוך כאבים, לטיפול בהצטננויות וכו'.

כשהייתי בשוויץ, בשנת חופשי, ועסקתי בבניית בתים מעץ בהרים, ראיתי את המקומיים אוספים צמחים מהאזור ורוקחים מהם תרופות. כשחזרתי לארץ התחזקה אצלי המודעות לסביבה הטומנת בחובה כל כך הרבה צמחי ריפוי.

גם עבודתי בחקלאות חושפת אותי לעושר הצמחים הגדלים באזורנו.

"האלוורה" הוא צמח ממשפחת העיריתיים. לאורך שנים רבות השתמשו בו בתרבויות שונות בעולם וניצלו את תכונותיו המרפאות ויתרונותיו הבריאותיים. כיום אנו יכולים ליהנות מיתרונותיו של הצמח במגוון מוצרי בריאות המכילים את הג'ל שמופק ממנו, ושהוא "התוסף התזונתי המושלם".

ברכות לאלון הופמן

על הישיגיו בתחרויות הברייקדנס

שהתקיימו בארץ

בחודש יולי

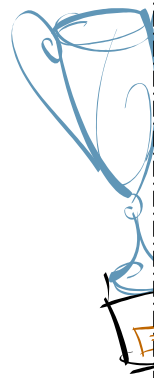
כל הכבוד

להאוני ולנדיה

ולכל צוות המטבח

על הציון הגבוה בביקורת

משרד הבריאות

עדכוני עשן ★ סיון ואודי רזמוביץ'

ביום רביעי ה-22 ליוני, בוצע לראשונה מהלך אכיפתי כנגד המפחמות שממרות לתושבי האזור את החיים. במסגרת המבצע, נסגרו ונהרסו כ-32 מפחמות (מתוך כ-400), וככל הנראה עוד 2 אתרי זבל פיראטיים.

הביטחון (אחראי על המנהל האזרחי), לראש המועצה ולחברי כנסת שפעילים סביבתית (למשל – דב חנין) – הדבר ייראה אחרת לגמרי. אפשר לטלפן לאילן שדה ולשלוח לו הודעות SMS בנושא – הוא ראש המועצה שלנו, וחלק מהאחריות היא גם עליו. אם תהיה מסה של אנשים שיקדישו עשר דקות בשבוע לעניין, המאבק הזה יראה אחרת לגמרי, וסיכויי ההצלחה שלנו יגדלו משמעותית.

ובנימה אישית – כעשרה ימים לאחר מבצע האכיפה, אחרי שכבר התחלנו לישון שוב עם חלונות פתוחים, חזר העשן, וחדר לביתנו דרך החלונות הפתוחים. זה היה במוצאי שבת. ביום ראשון אחר הצהריים התאשפז אלון, בנו, בבית חולים עם התקף אסתמה קשה במיוחד. זו לא הפעם הראשונה (וגם לא השנייה) שהוא מקבל התקף אחרי חשיפה לעשן. בשיחת הסיכום שלנו עם מנהל המחלקה, שהוא מומחה לרפואת ריאות ילדים, אמר לנו מנהל המחלקה שהוא לא נוהג ליעץ בעניינים כאלו לחולים, אבל המקרה שלנו חריג, ולכן הוא המליץ לנו לשקול ברצינות רבה לעזוב את האזור, למען בריאותו של אלון ולמען בריאותנו שלנו. תבינו לאן הגענו עם המפגע הזה.

אז בבקשה מכם – תתעוררו! חברי ותושבי מצר ישנים שנת ישרים כבר שנתיים בנושא הזה, ואין כמעט מי שפוצה פה – תלחמו! זו זכותו של כל אדם לנשום אויר נקי. אנחנו לא בחרנו לגור בעיר עם פיח ועשן מכוניות, ואנחנו מקבלים זיהום גבוה פי כמה מזה. אם אתם רוצים להיות בריאים, ושילדיכם יהיו בריאים, אז תלחמו. תשלחו אימיילים, תשלחו מכתבים, תתקשרו, תטרידו ותנג'סו לכל מי שיכול להיות רלוונטי לעניין.

המבצע הזה יצא לפועל שבוע לאחר פגישה בלשכת השר להגנת הסביבה, גלעד ארדן, בירושלים, שבה נכחו נציגים ממצפה אילן, מצר (אני - אודי), ראש מועצת מנשה אילן שדה, נציגי המנהל האזרחי, ונציגי ארגונים ירוקים. במבצע האכיפה נכח השר ארדן באופן אישי.

לאחר מבצע האכיפה היו עשרה ימים ללא עשן, דבר חסר תקדים בשנתיים האחרונות, במיוחד בקיץ.

למרות כל זאת, עשרה ימים לאחר מבצע האכיפה, חזר העשן ובגדול. לא ברור אם אלו מפחמות שנהרסו ושבנו לעבוד או שמדובר במפחמות שלא נהרסו ועובדות במלוא המרץ, כדי להספיק כמה שיותר לפני שהן נהרסות גם כן. העשן מורגש בכל האזור – ממצר ועד כרכור וחדרה, וכל מה שביניהם.

נכון לעכשיו, הגישו ארבעה בעלי מפחמות עתירה לבג"ץ כנגד ההריסה. לא ברור כמה מפחמות יש לאותם ארבעה בעלים. ככל הנראה מדובר ביותר מארבע מפחמות. בג"ץ הוציא צו ביניים, שמגן על המפחמות מהריסה עד שהמנהל האזרחי ישיב לבג"ץ בנושא. כרגע אנחנו (מצר, מצפה אילן וכרכור) פועלים כדי להיות צד במשפט הזה כדי שיישמע גם קולנו. אם לא נשמיע את קולנו במשפט הזה, הדבר עלול להיות בכייה לדורות, משום שעל בג"ץ לא ניתן לערער, ואנו עלולים לסבול עוד שנים רבות מהמפגע הזה.

חברים ותושבים יקרים. אם אתם לא תתנו כתף ותעזרו, יהיה קשה מאוד למגר את המפגע הזה. אנשים יעזבו את האזור. יש מאות חברים ותושבים בקיבוץ. אם, למשל, כל אחד ישלח אימייל אחד בשבוע לשר להגנת הסביבה, לשר

העשן הזה רעיל. העשן הזה מסרטן, הורג את הריאות, הורג את הלב. הורג.

זה מה שאתם מאחלים לכל מי שגר כאן, לילדיכם, למשפחותיכם, לחבריכם ?

אקטואליה

מה דעתך על המחאה החברתית?!

עברתי ביום שבת ברחוב הראשי בפרדס חנה, ראיתי צעירים בין האוהלים. אחרי זה שבתי הביתה ועל מסך הטלוויזיה אני רואה מחאה של אנשים צעירים. הרגשתי שסוף סוף קם דור שתפס נכון את השיר של אריק איינשטיין "אני ואתה נשנה את העולם". על השאלה איך זה ישפיע על המפה הפוליטית בישראל ועל החיים בכלל אינני יודע בדיוק. אבל זה בדיוק טעם החיים, הכיף והרצון לדעת בדיוק מה יהיה בסוף עם המחאה הזו.

אהרלה קריידלמן

כל הכבוד לכל מי שלקח פסק זמן
מהשגרה והצטרף למחאת ההמונים
בכרות ובאוהלים.

עמיחי

"מילזו"

ממשיכה במבצע חם לקיץ!

המענה עבור הצורך באתר אינטרנט לכל עסק בתקציב מוגבל.
אתר אינטרנט תדמיתי איכותי מושלם - תוך שבוע אתם באוויר!
האתר כולל עיצוב, כתיבת תכנים שיווקיים, איחסון, גיבוי, שיחזור,
תמיכה, חיבור לאנליטיקס והכי חשוב יעוץ עיסקי. **200 ₪ לחודש בלבד!**

דברו איתי יערה אדן טל' 054-5323154 www.milazo.co.il milazo2009@gmail.com

מילזו? כי מילה זו מילה!

אשת הדייג קראר ★ פסי גוטליב

כ ת מ י ם ...

החזרות להצגה היו רבות, קודם כל כדי לבטא כל מילה בעברית מובנת, ללמוד בעל פה, ולרצות את הבמאית שלנו, א. מהמעפיל.

זאת הייתה במאית אמיתית, גם מורה לעברית, אסרטיבית, כריזמטית, אישיות מעניינת. שלא לציטוט נספר, שלמרות היותה נשואה, היה לה גם מאהב – ידוע בציבור – בקיבוץ השכן. זה הדליק את דמיונו, ולא נתן לנו מנוח: אנחנו, שידענו לדקלם בעל פה את מצוות השומר, וצייתנו להן ב-100% (...כמה שיכולנו), שומעים בפעם הראשונה שגם בקיבוץ מתרחשים עניינים לא מוסריים... כאשר בעלה הטוב, כחול העיניים, היה מברך אותנו לשלום, הורדנו מבט מרוב בושה והשתתפות בצער...

ובקשר להצגה:

אחרי חזרות רבות, הכנות, מציאת תחפושות במחסן לפורים וטרח רבה בבחירת האביזרים לבמה, היינו מוכנים. אני זוכרת שהיינו הרוגים אחרי 8 שעות עבודה מלאות – ארוחות לא נכללו – והחזקנו עיניים פקוחות בזמן החזרות רק בזכות הבמאית החברה'מנית שלנו...

הערב הגדול הגיע. הטרקטור כמובן שקע בבוץ בדרך, הפלטפורמה הייתה כבדה יותר הפעם, בגלל כל הציוד שסחבנו איתנו, כך ששקענו עמוק יותר... כאשר כבר הגענו למצר, התקדמנו לקראת ה"במה", בכבודות, סוחבים ציוד שכבר התלכלך ובמגפיים "מבוצבצים". עלינו על משטח הבטון ופסיעותינו השאירו כתמים מאורכים ושחורים מאחורינו...

בקיבוץ של אז, בין שאר הצרכים שלא מולאו, חסרו שני דברים חשובים: בתי שימוש ושבילים.

מה היה בסוף? היה טוב!!! הצגת המחזה "אשת הדייג קראר" עלתה על הציפיות. חברים הריעו, ברכו, התפעלו. פרגון אמיתי.

מאז המופע הראשון הוא, רשימת ההצגות אותן העלינו במשך הזמן לא הייתה ארוכה מדי, אבל קישרה את חיינו בחן ובעניין במשך שנים רבות.

ובמשך השנים הבוץ נדחק לצדדים, הדשאים בלעו אותו, הכתמים השחורים השתנו והפכו לכתמים אחרים...

שנת תרפ"ו... זאת אומרת 1953. מצר רק עלה על הקרקע, אך עבודה, דיור ופרנסה לא היו לכולם. על כן היינו מפוזרים, בתור "גרעינים", בכמה קיבוצים. לנו, היה מזל ונקלטנו בקיבוץ המעפיל, קיבוץ של פולנים שקיבלו אותנו בזרועות פתוחות. שם למדנו לעבוד, למדנו עברית, וטעמנו מה זה קיבוץ...

בערבי שבת היינו נוסעים – על גבי פלטפורמה של טרקטור – למצר ינוקא, כדי לקבל את השבת ביחד עם החברה שישבו כבר בקיבוץ. כביש סלול עדיין לא היה, והנסיעה הפכה כל שבוע להרפתקה מתסכלת: בחורף שקענו בבוץ, הרבה בוץ, ולרוב הנהג היה מתבלבל בדרך. מה שבטוח, היינו צריכים לחצות את שדה התעופה הבריטי עין שמר, ומשם כבר היינו כמעט בטוחים שנגיע למצר באיחור סביר.

צו השעה היה להעשיר את הפגישה ב"תוכן תרבותי". הקבוצה שלי הכינה הצגה, "אשת הדייג קראר" – מאת ברכט. נדמה לי שזאת הייתה ההצגה הראשונה שהוצגה בעברית בשדות המולדת, קרי שדות מצר.

במה כמובן לא הייתה. בחרנו ביסודות הבטון של הבניין הראשון שרק התחיל להיבנות. כמובן שעדיין לא היו שבילים, ודישדשנו במגפיים בתוך הבוץ התמידי של אדמה שחורה ודשנה. ככה היה במצר: או סלעים ענקיים, או בוץ.

סלילת השבילים הפכה לעניין אידיאולוגי. שנים לפני זה, באפיקים, היו כמה שיחות קיבוץ בהן התלבטו בשאלה הגורלית: כן שבילים או לא שבילים? המתנגדים המתלהמים טענו ששביל זה דבר בורגני שלא יאה לנו, שבשבילים אנשים יעזרו לפטפט, וזה יגזול שעות עבודה יקרות...

אצלנו בסיכום לא היו שבילים, מגפינו תמיד היו "מבוצבצים", והתזנו לכל כיוון עם כל פסיעה. המכנסיים היו תמיד מסומנים בשפריצים חומים, השוליים התקשו, אך זה לא נחשב ללכלוך. תמיד חלצנו נעליים לפני הכניסה לחדרינו בצריפים. הכתמים שהבוץ השאיר היו קשים להסרה גם מהבגדים, גם מהרצפה.

"סיפורים כשהייתי קטן ועגול"

מילים: מירסול (מירה חברוני)
לחנים ועיבוד מוסיקלי: אמי חפץ ואיתן נמיר

משתתפים:

מספרת: אפרת קדם שירה: ליאת אחרון
שירה וחליל צד: איתן נמיר בס: שי אורן
תופים: יותם חרודי גיטרה: אמי חפץ

מופע מוסיקלי לכל המשפחה
ולכל מי שנעים לו להיזכר

בשישי 5/8/11, 20:30
על הבמה במצר

הולכים לסרט יום חמישי 11/8

מכאן והלאה Hereafter

הסרט **מכאן והלאה** מביא את סיפורן של שלוש דמויות. ג'ורג הוא גבר אמריקאי מהמעמד הבינוני בעל כוחות לתקשר עם העולם הבא. מארי היא עיתונאית צרפתייה שחוותה טראומה שכמעט הובילה למותה, מה שמערער את המציאות שלה וכאשר מרקוס ילד לונדוני מאבד את האדם הקרוב אליו הוא מחפש באופן נואש תשובות. כל אחד מהם נמצא במסלול החיפוש אחר האמת. חייהם עומדים להשתלב ולהשתנות לעולמים על ידי מה שהם מאמינים עשוי – או חייב – להיות קיים בחיים הבאים.

ארה"ב (2010) **שפת הסרט:** אנגלית, תרגום לעברית **משך זמן סרט:** 123 דקות **במאי:** קלינט איסטווד **שחקנים:** מאט דייון

פילאטיס

הפילאטיס היא שיטת התעמלות העובדת במיוחד על שרירי הליבה. היא מחזקת את הגוף ומשפרת את הגמישות והיציבה.

★★★★★

החוג שאני מעבירה מתקיים במצר מזה שנתיים ואני ערוכה ומזמינה עוד משתתפים להצטרף אלינו שיעורים פרטניים וקבוצתיים

★★★★★

לפרטים והרשמה, דברו איתי
דבורה הופמן 0524399146

😊 יש חניות.....

☹️ ועדיין יש בעיות!

התארחתי בבית אחי בזמן שצבעו את דירתי. ליד ביתו של שלמה יש חניה יפה ומסודרת. הופתעתי לגלות שחניה זאת מלאה, בעיקר בשעות הערב, כאשר דירי האזור חוזרים מעבודתם.

החניה משרתת אזור גדול והייתה אמורה לאכלס את רכבם של הגרים בקרבתה. אך לא כך. הדיירים נאלצים לחנות הרחק מאוד מביתם כי החנייה מלאה!!!

האם המתכננים התחשבו במספר הדירים באזור, במספר הרכבים שיש היום וברכבים העתידיים להיות???

אנו עדים לכך שיש יותר מרכב אחד במשפחה..... אז איזה פתרון ינתן לדיירי האזור???? לא הייתי מודעת לבעיה.

מתנצלת על שתפסתי מקום של מי מדיירי האזור.

עדנה ברא"ס

😊 איזה כיף הפירגון לבעלי התפקידים במצר!!?

☹️ לא כיף בכלל - הסרחון מהמפחמות

יעקב דרומי

פרשת ק'רח – הפוסט מודרניסט העתיק ומחאת האהלים.

וטענתו של ק'רח מבקשת למחוק את זה – כולם קדושים. באמת, יש משהו בטענתו של ק'רח. אבל הוא לקח חלק קטן באמת והפך אותו למהות הכל. אמנם כולם קדושים, אבל לכל אחד יש תפקיד משלו. הכהנים תפקידם להקריב את הקרבנות. ללויים יש את תפקידם שלהם, ולשאר עם ישראל גם לו יש תפקיד חשוב מאוד. אי אפשר לקיים עם רק עם לויים וכהנים. קצת מזכיר את גוף האדם – לא יעלה על הדעת שהטחול יתחיל לתפקד כמו לב. לכן, חשוב מאוד לשמור על יחודו ותפקידו של כל פרט בתוך החברה. את זה ניסה ק'רח לקחת, ולכן לא היתה ברירה אלא לא להשאיר לו זכר, משום שדבריו מובילים לאסון.

גישה פוסט מודרנית זאת כתובה במשנה בהקשר של תקופתנו: "**בעקבות משיחא חצפא יסגא, ויקר יאמיר. הגפן תתן פריה והיין ביקר, והמלכות תהפך למינות, ואין תוכחה ואין תוכחה. בית ועד יהיה לזנות, והגליל יחרב, והגבלן ישום, ואנשי הגבול יסובבו מעיר לעיר ולא יחוננו, ויראי חטא ימאסו, והאמת תהא נעדרת. נערים פני זקנים ילבינו, זקנים יעמדו מפני קטנים. (מיכה ז) בן מנבל אב, בת קמה באמה, כלה בחמתה, איבי איש אנשי ביתו. פני הדור כפני הכלב, הבן אינו מתביש מאביו. ועל מי יש לנו להשען, על אבינו שבשמים" (משנה, סוטה, ט' ט"ו)**

כל אלו הם דברי המשנה על דורנו אנו, ויש כאן כמה דברים מעניינים. "האמת תהא נעדרת" – פירושו בשפת המשנה האמת תהיה עדרים עדרים. כלומר, יהיו קבוצות שיחזיקו באמיתות שלהן, והאמיתות האלו לא תמיד חופפות. בדיוק מה שק'רח ניסה לעשות – לעשות את האמת עדרים עדרים. כלומר, ק'רח הקדים את זמנו. לו היה ק'רח בדורנו, בטח היה הוגה דעות נחשב...

ואם מצטטים את המשנה הזו, אי אפשר שלא לומר כמה מילים אקטואליות ביותר. אמרה המשנה על דורנו: "**ויקר יאמיר. הגפן תתן פריה והיין ביקר**" (שם). היוקר יאמיר – זה ברור, אבל מה פירוש הגפן תתן פריה והיין ביקר? הכוונה היא שיש שפע גדול – הגפן נותנת פריה, ובכל זאת, למרות השפע הגדול, הכל ביוקר. מזכיר לכם משהו מהשבועיים האחרונים במדינת ישראל?

בעלון שעבר כתבתי למעשה על כל ספר ויקרא. בעלון הזה אני בוחר לכתוב על פרשת ק'רח בתור הפרשה היחידה מספר במדבר.

ק'רח בן יצהר בן קהת בן לוי, בן דודו של משה, אוסף אליו שני אנשים נוספים – דתן ואבירם משבט ראובן, ועוד מאתיים וחמישים אנשים – "נשיאי עדה קראי מועד, אנשי שם". "**וַיִּקְהָלוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רַב לָכֵם כִּי כָל הָעֵדָה כָּלָם קֹדְשִׁים וּבְתוֹכְכֶם ה' וּמִדּוּעַ תִּתְנַשְּׂאוּ עַל קָהֵל ה'" (במדבר ט"ז, ג). ק'רח טוען שכל העדה שווה בקדושתה, ושמשה ואחיו עשו 'קומבינה', והשתלטו למעשה על ההנהגה ועל הכהונה. ככל הנראה, ק'רח ועדתו מעוניינים להקריב בעצמם את הקורבנות – מעוניינים בסוג של כהונה לעצמם. משה מגיב בסבלנות רבה, ומציע לק'רח מבחן – מבחן המציאות. למחרת, כולם יקריבו קטורת, ומי שקורבנו יתקבל – הוא הקדוש לה'. הצמד חמד, דתן ואבירם לא טורחים אפילו לבוא, ועונים בשיא החוצפה לשליחים ששולח משה לקרוא להם. למחרת אוסף ק'רח את האנשים בפתח אהל מועד. ה' קורא אל משה ומבקש ממנו להזיז את כל האנשים מקרבתם של ק'רח ועדתו, כי הוא מתכוון לכלות אותם.**

משה מזדוהר את האנשים ואומר, שאם ימותו כמות כל האדם, הרי שלא ה' שלח אותנו, ואם יקרה משהו שטרם קרה בהיסטוריה, הרי שה' שלח אותנו. ואז "**וַיְהִי כְכַלְתוֹ לַדָּבָר אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּבְקַע הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תַּחְתֵּיהֶם: {לב} וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ וַתַּבְלַע אֶתְּם וְאֶת בְּתֵיהֶם וְאֶת כָּל הָאָדָם אֲשֶׁר לְקָרַח וְאֶת כָּל הָרֶכָוֶשׁ: {לג} וַיִּרְדּוּ הֵם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים שָׂא לָהּ וַתִּכַּס עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ וַיִּאֲבְדוּ מִתּוֹךְ הַקְּהָל" (במדבר, ט"ז ל"א-ל"ג). את שאר מאתיים וחמישים הנכבדים אכלה אש. מדוע ק'רח, דתן ואבירם מתו מיתה כל כך לא טבעית? לדעתי, דתן ואבירם פשוט היו חצופים להחריד, ו'תפסו טרמפ' באופן מרושע על דבריו של ק'רח, אבל ק'רח עצמו, הוא הוא הבעיה כאן. ק'רח בעצם טוען טענה פוסט מודרנית שאין אמת מוחלטת, ולכן אין עניין להכריע בין אמת לאמת, וכל אחד יכול לבחור את האמת המתאימה לו. גישה זו מטשטשת את ההבדלים שקיימים בין אנשים, וחמור מכך – את המיוחד שבכל אדם. לכל אדם יש כשרון מיוחד שנתברך בו. חלק יותר וחלק פחות, אבל כל אחד הוא יחיד ומיוחד,**

יום הילד

בשיטות 5-6 / 8 / 11

שישי בערב

19:00 - 20:30 - ארוחה חגיגית בחדר האוכל

.....

20:30 - 21:15 - כטה"ת קטן ועגול"

יצירה מקומית - מופע מוסיקלי לכל המספרה ולכל מי שנעים לו להיזכר

.....

עד - 22:00 - בית קפה בדשא הקטן

שבת החל מ - 09:30

סדנת יצירה מהטבע - "אצטרובלים"

זירות קרב , רוגטקה אנוסית, אקדת עטן ועוד

קישוטי מאפה

גימבורי לקטנטנים

איפור, קרקועים ושלל הפתעות

הרשמה עד יום תמישי הקרוב בטעה 16:00

במ"ל, navushik@gmail.com, בהודעת טקסט 4399269

בלוחות המודעות

הצוות: נאוה מיכאלה תום לליב גיא ע.